

Δημοσιεύοντες σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ καταδικασθέντος εἰς θάνατον Πίνη ἐπιφυλασσόμεθα εἰς τὸ προσεχές ἡμῶν φύλλον νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς συνενόχου αὐτῷ Ἐλισάβετ Σκριβάνου. Μετὰ ταύτας, ἐλπίζοντες ὅτι ἀνταποκρινόμεθα εἰς τὴν περιέργειαν τῶν ἀνωγνώστων ἡμῶν, θέλομεν δημοσιεύσει πᾶν τὸ σχετιζόμενον πρὸς τὴν τραγικὴν ὑπόθεσιν Βέρδη, ἧς ἡ ἐκδίκασις γενήσεται μετὰ τινὰς ἡμέρας.

Τοιαῦται σκηναὶ φρικώδεις, οἷαι αἱ τῆς ὑποθέσεως Πίνη καὶ Βέρδη, ἀλλαγῶν ἐν μυθιστορήμασι περιγραφόμεναι διεγείρουσι τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον καὶ καθίστανται τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, ἐνῶ παρ' ἡμῖν διέρχονται ἀπαρατήρητοι ἐκτυλισσόμεναι ἐν τῇ πραγματικότητι πρὸ τῶν ὀμμάτων μας!

Ἡ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δὲ Κάστρον.

Ἐρατεινὴ Κόμη,

Δὲν σ' ἐλησμονήσαμεν, ὡς παραπονείσαι διὰ τῆς τελευταίας σου ἐπιστολῆς, οὐτ' ἐστέρησε δυστυχῶς ἡ πνευματικὴ παραγωγὴ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων. Εἶχομεν πολλὰ περίεργα νὰ σοῦ ἀποστείλωμεν ἀλλ' ἀνεβάλλομεν μέχρι τοῦδε τὴν ἀποστολὴν των, διότι δὲν ἤξεύρω κι' ἐγὼ τί μας ἔκαμνε νὰ πιστεύωμεν ὅτι, μιμούμενος τοὺς ἀπειροπληθεῖς ξένους, οἵτινες ἐκ τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ κόσμου ἀθρόοι συρρέουσιν ἐνταῦθα, ὅπως ἐπιδείξωσι τὰς κλασσικὰς προτομάς των καὶ . . . ληστευθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀμαξήλατων, θὰ ἐπεσκέπτεσο καὶ σὺ τῶρα τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, ἂν ὄχι διὰ καμμίαν ἄλλην αἰτίαν, τοῦλάχιστον διὰ νὰ βοηθήσῃς διὰ τῶν φώτων σου τὴν Ἀντιπολίτευσιν εἰς τὰς προσεχεῖς κατὰ τῆς συμβάσεως τῆς σταφίδος πατριωτικοῦ ἀγῶνάς της, νὰ συγχαρῆς αὐτοπροσώπως τὸν κλεινὸν οικονομολόγον, τὸν ἀνακαλύψαντα τέλος τὴν φιλοσοφικὴν λίθον δι' ἧς μεταβάλλεται, εὐκολώτερον τῶν πολιτικῶν φρονημάτων του, τὸ ἀργίλλιον εἰς ἄργυρον, ἢ νὰ ἐπισκεφθῆς καὶ σὺ τὴν Καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν καὶ νὰ θαυμάσῃς τὰ τόσα γοητευτικὰ σκαριφήματα, τὰ τόσα ὀρεκτικὰ ἐπιτραπέζια, τὰς τόσας μαγικὰς ἐμπαιστὰς γραφὰς καὶ τὰ τόσα — χαρακτηρίσέ τα σὺ — πτηνὰ πλαίσια. Ἄν ἀγνοῆς τὴν σημασίαν αὐτῶν τῶν πραγμάτων δὲν πταίεις σὺ πταίει ὁ εὐγενὴς πάππος σου, ὅστις, ἀντὶ κοινορτοβριθῶν τόμων, οὓς ὑπὸ τὸ ὑποτρέμον φῶς πενιχρὰς κανδήλας νὰ φυλλομετρῆς ἐπὶ ὀλοκλήρους νύκτας, καταγινόμενος εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐμπαιστῶν γραφῶν ἢ τῶν ἐπιτραπέζων, σοῦ ἀφῆκε μόνον περιγαμηνὰς εὐγενείας! . . .

Ἄλλὰ δὲν ἤλθες, Κόμη! Τίς οἶδε! Ἴσως τὰ ἔξοδα τοῦ

ταξειδίου! . . . Ἴσως ἡ πικρὰ ἀνάμνησις τῶν ἐν Φαλήρῳ δεινοπαθημάτων σου! . . . Ἴσως τὸ ζήτημα τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ κοινορτοῦ . . . θὰ σὲ κρατοῦν ἀκόμη ἐπὶ πολὺ μακρὰν τῆς πεφιλημένης πατρίδος. Καὶ ἀφοῦ ἐν ἐξ αὐτῶν, ἢ ὅλα ὁμοῦ, μᾶς ἀπεστέρησαν τῆς γλυκειᾶς αὐτῆς ἀπολαύσεως, σπεύδομεν σήμερον διὰ τῆς παρουσίας μας νὰ μετριάσωμεν ὀλίγον τὴν θλίψιν μας, συνομιλοῦντες στιγμὰς τινας νοερῶς μετὰ σοῦ.

Τὸ ἀντικείμενον ὅπερ μᾶς παρέχει τὴν ἀνεκτίμητοταύτην εὐκαιρίαν, εἶνε φυλλάδιον ἐκ τεσσάρων σελίδων εἰς 8^{ον} περιλαμβάνον περὶ τὰ ἔνδεκα ποιήματα, ἀναφερόμενα ὅλα εἰς ἔθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ θέματα καὶ γεγραμμένα κατὰ τὸ style τῆς ἀποκαλύψεως, δηλ. ἀκατάληπτα.

Ἄκουσε τὸ πρῶτον καὶ κρῖνε :

•Τῶν Ὑψίστων ὄντι

Τῷ ἐν ᾧ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμὲν τῷ δι' οὗ πάντα ἐγένετο, οὕτινος τὴν ἀγαθὴν τοῦ νὰ πλασθῶμεν τρεφόμεθα καὶ ὤμεν ἐν τῇ τῶν ἀνθέων καὶ μυρσινῶν ταύτῃ γῆ κελαθεῖ καὶ ἀντιλαλεῖ τὸ γλυκύμολπον ἄσμα τοῦ πτερωτοῦ ὀμίλου τῆς ἀνοιξέως» (τέλος τοῦ τίτλου).

Ἄενας πηγῆφωτος! Ἐκ νεαροῦ ἀνθρώπου
Ἀνθήσαντος τῷ τρέφοντι τὴν πλάσιν βλέμματί σου
Ἐν οὐρανοῖς σου τὰ πτηνὰ τὰ κρῖνα ἐν ἀγροῖς σου
Δόσιν ὀλίγην φίλην τε τῷ νέῳ Ἰσραὴλ σου θεῖς.
Ὁφείλω ὡς πρωτόλεια ἐκ λογικῶν ἀνθέων
Δρίψας ἵνα προσάξω σοὶ ἐκ τῶν δωρημένων
Ἡκιστον ἀνταπόδομα πολλῶν ὀφειλομένων
Τοὺς ἐν προμετωπίδ' αὐτῆ στίχους μου ἀληθεῖς.
Ἀσκήσας μνήμην μελετῶν ἐφλέξα τὴν ἐστίαν
Τῆς ταπεινῆς καρδίας μου ἐν θερμῇ, ἐν τῇ αἴγλῃ
Τῶν λόγων σου τῶν φλογερῶν τῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
Ἐκ μύστεών σου κ' ὑμνωδῶν ἠχούτων ἔτι ἐμμελῶς!

Τὸ ἀνωτέρω ποίημα, ἠναγκάσθην νὰ τὸ παραθέσω ὅλοκληρον μόνον καὶ μόνον ὅπως σοῦ προσφέρω τι αὐτοτελὲς ἐκ τοῦ ὅλου ἔργου καὶ κατορθώσεως οὕτω νὰ ἐμβιβάζωμαι εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ παραδόξου αὐτοῦ ποιητοῦ, ὅστις ἐκ μετριοφροσύνης παρέλειψε νὰ σημειώσῃ που καὶ τὸ ὄνομα τοῦ φροσύνου.

Μὴ νομίσης δὲ ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ ποιήματα ὑστεροῦσιν κατὰ τι τοῦ πρώτου! Τὰ διαπνέει ὅλα ἡ αὐτὴ ἐμπνευσις ἢ αὐτὴ σαφήνεια, ἢ αὐτὴ γλῶσσα, καὶ ἰδοὺ καὶ ἡ ἀπόδειξις :

Ἀγγέλλεται χαρμόσυτος ἡ μέλλουσα τοῦ Πλάστου
Ἐκ τῆς Παρθένου γέννησις ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει
Ἐκτῆς τοῦ ἄρτου πόλεως ὡς Βηθλεὲμ σημαίνει
Ζωῆς αἰωνιζούσης τῶν ἄρτων γεννᾶται ἐπὶ γῆς.
Κ' ἰδοὺ ἡ μήτηρ ἔρχεται ἡ νε' Ἀγία Εἰσα,
Νηστεύει εἰς τὰ ἅγια ἁγίων ἢ Παρθένος
Ἐπὶ ἀγγελικῆς τροφῆς σιτιζομένη ἄσμενος
Νηστεύει κι' αὐτὴ τὴν ζωὴν ἵνα γεννήσῃ οὐρανόν!
Καὶ ἰδοὺ Νυμφίος δὲν Χριστὸς αὐτῆς τῶν ἀνθοκόμος
Μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ συνήντησεν φωσφόρον
Ἐν λέχτων ἀρειῶν αὐτῶν κ' ἐπόθησα εὐνόμως
Ἐκ θεοῦ τόμῳ ἔνδοξον νὰ ἴδω ἐν χρόνοις σου λαμπροῖς.
Κ' ἰδοὺ ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς εὐαγγελίζεται αἴφνης
Κι' ὁ στεταγμὸς τῆς γῆς χαρὰ κ' ἡ λύπη θυμηδία
Γίγνεται καὶ τοῦ δαίμονος δούλη γῆ πρὶν κυρία
Συμβασιλεύουσα ἐν Χριστῷ διὰ τῆς θεοτόκου τῶν

— Καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν! Ὁ ἀνακράξῃς βεβαίως, ἀγαπητὴ κόμη, κατακυβερνῶν ἐκ τῆς ποιητικῆς αὐτῆς λιτανείας.

Ἄλλὰ μὴ φοβῆσαι, Κόμη! δὲν θὰ σοῦ ζητήσω νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς τὴν ἔννοιαν τῶν ἀνωτέρω στίχων οὔτε τῶν κατωτέρω :

*Τότ' ὃ Ἑλλάς μου τάφον ἔπαυσε τῆς θύραθεν Σοφίας
Κατετάφη ἐπὶ πλάκα τὸν ὠραῖον Παρθενῶνα
Ἔως οὗ ἐκ βομβυκίου τοῦ τῆς θύραθεν Σοφίας
ἔπαυσε τῶν σοφῶν τρηθέντος ἐξανέστης χρυσαλίας,*

καὶ δὲν θὰ σοῦ ζητήσω τὴν ἐξηγήσιν αὐτῶν—διότι δὲν εἶμαι τόσο ἀσπλαγχνός!—ἀλλὰ θὰ ἀπαιτήσω νὰ μοῦ εἰπῇς ἂν ἐφαντάσθῃς ποτὲ ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ γράφοι οἱ ὅποιοι ἐξεδόθησαν τὴν 25 Μαρτίου πρὸς ἀναζωπύρωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος, τιτλοφοροῦνται : Ἄρμονία πνεύματος! ὡς ἂν ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἄρμονία εἰς τοιοῦτο πνεῦμα καὶ μάλιστα κεκαυτηριασμένον, ὡς ὁμολογεῖ αὐτὸς ὁ ποιητὴς διὰ τῶν ἀκολουθῶν στίχων :

*Ἐπὶ τὸ φῶς τὴν θερμὴν μου, οὐχὶ πῦρ, οὐχὶ καθῖν
Κεκαυτηριασμένου μου πνεύματος μαργαρίτων
Βροχὴ ἔρράνθ' ὑπὸ βροχὴν ἀνθ' ἔβαλον χαρίτων
Καὶ νυκτὸς καρπὸς δι' οὗ τροφὴ παρήχθη εὐθαλῶς!*

Δὲν μὲν χῶτος

Ἡ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΥΠὸ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΒΕΒΑΙΩΣΙΝ

« Ἡ Ἑλλάς ἕνεκα τῆς χωρογραφικῆς θέσεώς της, ὅποιαν ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων δεῖν νὰ ἔχη σύμμαχον; — Πάντοτε ναυτικὴν δύναμιν, καὶ ὡς τοιαύτην ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. — Ποία τούτων φέρει τὰ πρωτεῖα; — Βεβαίως ἡ Ἀγγλία. — Ἔπεται λοιπὸν ὅτι πολὺ ὀρθῶς ἐπραξεν ἡ κυβέρνησις μας συνάψασα μετὰ τῆς Ἀγγλίας τὴν ἀνωτέρω ἐμπορικὴν σύμβασιν, χάριν τῆς μετ' αὐτῆς συμμαχίας. — Ἄλλὰ δυνατὸν ἄλλως τις νὰ ἀντεῖπῃ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἰδιοσυγκρασία σπουδαίως συμφωνεῖ μετὰ τῆς τῶν Γαλλῶν, καὶ ἡ κυβέρνησις μας ὀφείλει νὰ προτιμήσῃ τὴν Γαλλικὴν συμμαχίαν. — Καὶ ἡμεῖς λέγομεν ναί! τοῦτο εἶναι ἀληθές. Ἄλλὰ δυνατὸν ἡ κυβέρνησις νὰ ἐσκέφθῃ οὕτως. Νὰ εἶπῃ. Τίς δύναται νὰ ἐγγυηθῇ ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς βασιλείας Βικτωρίας, οἱ μοναρχικοὶ φέροντες τὸν Βουλανζὲ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ὑποκινούντες ἐπαναστάσιν πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ θρόνου αἱ διαστάσεις καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης δὲν θέλει εἶσθαι μακρὸς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τόσο καταστρεπτικά, ὥστε ἡ Γαλλία ἐπὶ πολὺν χρόνον νὰ μὴ δύναται νὰ δώσῃ χεῖρα βοηθείας πρὸς τοὺς συμμάχους καὶ φίλους της; — Πολὺ πιθανὸν ὁ ἀνωτέρω συλλογισμὸς νὰ ἠνάγκασε τὴν κυβέρνησιν μας νὰ δώσῃ σπουδαία μέτρα ὠφελείας πρὸς τοὺς ἄγγλους δυνάμει τῆς συνθήκης ταύτης.

Ἐπεὶ τῆς κυβερνήσεως μας ὁμοῦ ἵσταται ὁ λαὸς ὅστις τρέφει ἀπερίοριστον ἀγάπην πρὸς τὸν εὐγενῆ γαλλικὸν λαόν, ἐνθυμούμενος τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ 1886, βλέπων τὴν δυστυχίαν εἰς ἣν περιήλθον οἱ ἀδελφοὶ Κύπριοι ἐκ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως, καὶ βλέπων τὴν στάσιν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν κακουχιῶν καὶ δυστυχημάτων τῶν ἡρώων ἀδελφῶν μας Κρητῶν.

Δ. Καρατζῆς.
Συντάκτης τοῦ «Φανού».

Εἰς ΠΑΛΙΝΟΣΤΟΥΣΑΝ ΑἰΓΙΝΙΤΙΣΣΑΝ

Μοῦ θύμωσες, ἀγάπη μου; *adieu* καλὸ ταξίδι
Μ' ἀλλοίμονον, ε' τὴν Αἴγινα, ποῦ δὲ θ' ἀφίσης ξύδι.

Ἄριελ.

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Σάλπιγγος :

« Ἀποθνήσκει ὁ Βασιλεὺς. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς. Ἀποθνήσκουν τὰ νιάτα. Ζήτω ἡ ὠριμότης. Ζήτω καὶ τῆς ἀξίζει ἐν Ζήτῳ, καθότι προχθὲς τὸ ἑσπέρας τὸ Σάββατον τὸ ἐκέρδησε διὰ τῶν χαρίτων τῆς καὶ τῆς ἀξίας τῆς καὶ τῆς ἀπείνεμον τὸ βραβεῖον Ἑλληνοδίκαι ἀύστηροὶ ἀδίκαστοι. Τὸ ὠραῖον τῆς Λαρίσσης φύλον τὸ καλλιτεχνικὸν ἐκεῖνο σύμπλεγμα, ὅπερ ἐκόσμηε τὴν αἴθουσαν τοῦ θεάτρου κατὰ τὴν ἐσπερίδα τοῦ Σαββάτου, διότι ἐκεῖ ἦτο τὸ πλεῖστον τῆς ἐκλεκτῆς ὠραίας καὶ εὐγενοῦς κοινωνίας μας· ἂν καὶ ἔλειπον τρία, τέσσαρα ἄστρα πρώτης τάξεως διὰ νὰ ἦτο πάναστρος ὁ οὐρανός· καὶ πᾶσαι ἐκεῖναι καὶ ἐκεῖνοι ἐν μιᾷ φωνῇ εἶπον ὅτι καὶ ὡς ἠθοποιὸς καὶ ὡς γυνὴ ἡ παριστάνοισα τὴν «Σκύλλαν» κυρία Πελαγία Κρασιώτου, εἶναι θελκτικὴ καὶ τεχνήτις.»

*

Ἐκ τῆς Ἠχοῦς τῆς Τήνου :

« Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μάρτυρες παριστάμεθα τῆς ἐκλείψεως σεβαστῶν καὶ ἐντίμων συμπολιτῶν μας, τῶν ὁποίων ἡ συμπλήρωσις καὶ ἀντικατάστασις δὲν εἶναι εὐκόλος ἐν τοῖς κρίσιμοις περιστάσεσιν ἐν αἷς διερχόμεθα.»

Ρευεσοχίτη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Γαλάτσι Α. Δ. Α. Ἐστάλη τὸ ζητούμενον φύλλον, Μαρίτην Ε. Π. Ἐλήφθη καὶ οἷς εὐχαριστοῦμεν. Ταγαρόν Σ. Νὰ εἰπῆτε εἰς τὸν κ. Κ. ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ εἶνε κουρομακάλικαι. Ἀρμαξίριον Α. Ἐπρεπε νὰ μᾶς εἰδοποιήσατε ἐγκαίρως. Ἀλεξάνδρειαν Α. Σ. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ προσεχές. Ἐνταῦθα Φ. Βεβαίως τὸ σωματεῖον τῶν λαχανοπωλῶν ἔπρεπε νὰ ἐκλέξῃ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτευσεως ὡς ἐπίτιμον Πρόεδρον του.

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ ΜΠΟΝΑΝΟΥ

Μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του, ἀξίον νὰ ὑποστηρίξηται ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας μας. Τὰ κομψότερα καπέλα γυναικῶν, τὰ ὠραιότερα πτερά καὶ πᾶν ὅ,τι συνδέεται πρὸς τὸν καλλωπισμὸν τῶν Κυριῶν καὶ τῶν παιδίων εὑρίσκονται εἰς τοῦ

Κ^{ου} ΜΠΟΝΑΝΟΥ